

כך הם רואים אותנו

שהתאספו למטה על כל פגיעה שם. רק אחרי שהעץ נפגע בפגיעה ישירה, אילצו אותו החיילים להיכנס למיקלט.

★ ★ ★

לזה הם רק שניים מתוך עשרות קט"צים שהופיעו בשבועיים האחרונים ב"עיתונות המצרית. מאז תום מלחמת-ששת הימים, כימעט שלא פורסם דבר במצרים על הקורה בתעלה. כי כל דיווח משם היה רק מזכיר לתושבי מצרים, שצבא ישראלי חונה בלב ליבה של ארצם — ואין הצבא המצרי עושה דבר נגדו.

לפתע השתנה הכל. הצבא המצרי הסיע עיתונאים וצלמים מקאהיר, שיהיו נוכחים בעת קרבות-הארטילריה הכבדים — וחשוב עוד יותר: לספר על מעללי יחידות הקר-מנדו שחצו התעלה ופגעו ביחידות צה"ל. החייל המצרי תואר לא רק כגבר קשות, יעיל מלא-התלהבות — אלא כלוחם פיקח, שידע להפר את תחבולות הישראלים. בקי-צור: לא רק כוח, כי אם גם מוח.

המסקנה, כפי שקבע אותה כתב אחר סאעה: "חשתי, מתוך פגישות הרבות עם חיילים וקצינים לאורך החזית, שהקרבות וחילופי-האש נתנו לחיילינו אפשרות לעמוד

מצרי, "מחליף רשמים על פגיעה בטנק ישראלי". משמאל: חיילים מסירים רשת-הסוואה מעל מרגמה כבדה, לפני הפתיחה באש. לפי התיאורים, שמחים החיילים המצריים לכל תקרית-אש בתעלה.

"יש צבא חדש!" תמונות המעטרו את כתבה ב"אחד השבועונים המצריים, בה מתוארים הקרבות באיזור התעלה. מימין נראה צוות של טנק

התקופה המצרית. רחוק יותר, במרכז הגיבעה השמאלית: פתח של בונקר. המצרים מספרים על מיקרים בהם הפתיעו את החיילים הישראלים, ותפסו אותם כשהם בלתי מוכנים כלל לקרב.

של התעלה, כפי שצולם מן ה"גדה המערבית. רואים בבירור טנק, ולפניו אחד מאנשי-הצחת הישראלים. מלפנים: מיבנים מן

הצד הישראלי

הטלפון בבונקר צילצל. לא צילצול רגיל, אלא כאילו רצה המכשיר להת-סוצץ מעוצמת ההודעה שהוא עומד להעביר. הקצין הצעיר הרים את השפופרת והאזין לפקודה. הוא הביט בחייליו הדרוכים סבי-בו ואמר להם: "להסיר את הרשתות!" פני החיילים התלהטו. הם טפחו איש על גב רעהו, וקראו בהתלהבות: "אללה אללה, יא גודע!"

הם קפצו את הצעדים המעטים שהפרידו בין הבונקר לבין עמדות-היירי. לחיהם היו סמוקות, כאילו פגשו את אהוביהם אחרי פרידה ארוכה... אינה עין אוהדת לא תזיל דימעה של גאווה בבנים הגיבורים!

יה לי הכבוד להימצא עם כוחי ה"יניו, בעת שהתלקחה האש בחזית סיני. תקפנו את האויב בפירדאן, בקנטרה, ב"פורט-תאופיק ומול סואץ. קשה לתאר את התלהבות התושבים ביישובי הסביבה. הם התאספו מחוץ למיקלטים, כשהם מוקפים ילדים ומוחאים כפיים באושר. השוטרים ואנשי הג"א לא יכלו להשפיע עליהם ש"ישבו למיקלטים.

כל פעם שתותחנינו הכבדים ירו על עמ-דות האויב בגדה המזרחית של התעלה, היו התושבים פורצים בקריאות הינד "אללה אכבר!" הם קפצו באוויר, כדי לראות את הלהבות האוכלות את מוצבי האויב, את מחסניו וריכוזי התחמושת שלו. כאשר שותקו התותחים הישראליים, פתחו במחול. פלאח זקן טיפס על עץ, כדי לעקוב אחרי תנועות הישראלים בצד השני, ולדווח לאלה

מעבדה של תעלת סואץ, בצד הישראלי, נראים תימרות